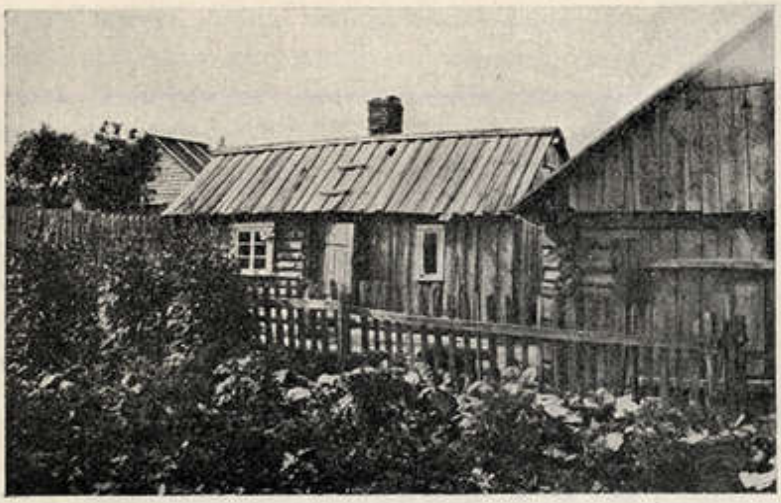

23. joon. Lampjässik Taga-Karlovas.
Maison-type des faubourgs (Ropka-alune) : maison-naine à pignon en bois.

Ühekorstnane lauast viilkatusega kääbuselamu Kesva uulil nr. 5. Seinad osalt palkidest, osalt laudadest. Ees: nurgahoov ja peenraed. Paremal: tahumata palkidest ristnurkne viilu-uksega kõrvalhoone.

teiselt poolt suur erinevus. Selge on, et need vahed taanduvad sel või teisel määral, niipea kui me sarastuselementide keskmiste väärtuste arvutamist toimetame suuremate administratiivsete ühikute — näit. ametlikkude linnajagude—kaupa, seda enam, et me keskmise väärtuse üle terve administratiivse ühiku levitame. Viimane aga kohtub omakorda sama ebageograafiliselt piiratud ja nivellitud keskmise väärtusega naaberühikuiga. Nii lõikavad selliseil kaardel — nagu me kahjuks oleme harjunud nägema — jooned ja värvitoonid vaadeldavaid maa-alu seal, kus looduses tõelikult mingit erinevust ei ole. Seal aga, kus nad on olemas, ei tule nad administratiivse statistika tööviljas pahatihti üldse mitte nähtavale. On ütlematagi selge, et selliste kaartide koostamine oleks ümbruseteaduslikult kasutu töö. — On katsetatud ka linnalisi agglomeratsioone esitada kontsentriliste sõõrisiirude abil ühise keskpunkti — tavalisesti raekoja — ümber (141). Ent kontsentriliste sõõrsiirude meetodil on peale tehniliste raskuste [1]) veel kaaluv puudus, et ta linna põhiplaanis esineva omapära ja individualiteedi täiesti ilmestamata jätab. Pealegi on see meetod kohane vaid kristallisatsioonsüdamega asulate (63) (95) uurimisel. Seetõttu on pöördutud kas absoluutsesse [2]) meetodisse

24. joon. Lampjässik Taga-Karlovas.
Maison-type des alentours de la ville (Ropka-alune): maison-naine à pignon en bois et recouverte de carton bitumé.

Ühekorstnane musta pappviilkatusega värvimata kääbushoone Saekoja uul nr. 26. Püstlaud-tarad. Kivitamata tee. Vahehoov. Luukideta kuueruudu-aknad.

1) Kodumaa linnade kohta puuduvad sellised materjalid täiesti ja on üldse igal pool raskesti hangitavad.

2) Stokholmi linnaraudteede liiklemise korraldamise ettepanekuks on N. Victorin (165) esitanud „Läänemere Veneetsia" rahvatiheduse absoluutse punktimeetodiga, kuna B. Adlercreutz (30) on põhjalikult matemaatiliselt analüüsinud sfäärilis-absoluutset meetodit. Üldse on rootslased — Sten de Geer (57), Otto Sjögren (150), Per Stolpe (155), S. Swedberg (159), H. E. Sahlström j. t. —

Tartu, lk. 222